

ifølge Regulativ af 20de Marts 1855 § 1, ifr. Lov af 30te October 1857, forbundne Landdistrikt, idet der ikke med nogen af de øvrige Handelspladse er forenet noget Landdistrikt; navnlig ere de ikke anvendelige paa det i midlertidig Lov angaaende Frederiksberg Sogns oeconomicke Bestyrelse af 29de December 1857 § 9 ommeldte Landdistrikt, idet samme udgjør en integrerende Deel af selve Frederiksberg Commune.

Til § 17.

Af den her opstillede Regel, hvorefter Handelspladsene i alle Forhold, om hvilke ikke udtrykkeligt anderledes er bestemt, ere at betragte som Sognecommuner ligeoverfor vedkommende Amtsraadskreds og Amtsraad, følger bl. A., at Handelspladsene — saaledes som alt nu er Tilfældet — lige med Sognecommunerne have at bidrage til Amtsrepartitionsskatten imod paa samme Maade som den øvrige Amtsraadskreds at nyde godt af denne Fond. Handelspladsene hør da ogsaa med Hensyn til Deeltagelse i Valg af Amtsraadsmedlemmer stilles paa samme Fod som Sognecommunerne, og der er derfor i nærværende Paragraph optaget den fornødne Bestemmelse herom.

Til §§ 21—22.

De her optagne Bestemmelser ere i det Væsentlige svarende til Bestemmelserne i Lov af 26de Mai 1868 §§ 19—20, dog at den Myndighed, som i de heromhandlede Forhold for Kjøbstædernes Vedkommende er overdraget til Indenrigsministeren, her er overdraget til vedkommende Amtsraad.

Til § 23.

Medens det i Lov om den kommunale Beskæftning i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn af 11te Februar 1863 § 18 er bestemt, at bemeldte Lov ogsaa skal gjælde for Frederiksberg, Væstfær, Nørresundby og Silkeborg, dog med de Bømpelser, som Indenrigsministeriet efter de for disse gjældende særlige Bestemmelser finder nødvendige, og medens det fremdeles, nemlig ved Beskjendtgjørelse af 29de Marts 1867 § 25, er bestemt, at Loven af 11te Februar 1863 ligeledes med de for-

nødne Bømpelser bliver at bringe til Anvendelse paa Marstal, saafremt Communalbestyrelsen derom andrager, have der derimod ingen Bestemmelse om, at den oftnævnte Lov skal eller kan gøres anvendelig paa Frederiksberg; Grunden hertil maa søges dels i, at da Udskæft til Loven af 11te Februar 1863 i sin Tid blev forelagt Rigsdagen, vare Beskatningsforholdene i Frederiksberg Commune først saanlyt blevne ordnede, at man vilde savne det fornødne Grundlag for Gjennemførelsen af den nye Lovs Principer, idet der navnlig først i den allersejeste Tid var udarbejdet og vedtaget en Grundtænkning for bemeldte Commune, men fornemmelig dertil, at man maatte ansee det for sandsynligt, at navnlig det til Kommunen hørende Bydistrikt i en nær Fremtid vilde blive inddraget under Kjøbenhavn, hvorved da Beskatningsforholdene ventelig vilde blive omordnede efter de for Kjøbenhavn gjældende Bestemmelser. Da Grundtænkningen for Frederiksberg imidlertid nu alt har bestaaet i flere Aar, og da man overhovedet ikke finder, at der længer er Anledning til i den heromhandlede Henseende at stille Frederiksberg Commune paa anden Maade end de øvrige Handelspladse, er der i nærværende Paragraph optaget en fælles Bestemmelse om Gjennemførelse af Loven af 11te Februar 1863 for samtlige Handelspladses Vedkommende.

Til §§ 24—36.

De her optagne Bestemmelser ere i det Væsentlige stemmende med, hvad der ifølge Lov af 26de Mai 1868 §§ 22—25 gjælder for Kjøbstæderne; dog er der ikke foreslaaet Overrettelse af Overligningscommissioner som Overinstanser for Statteklager, svarende til de ifølge nævnte Lovs § 24 for Kjøbstæderne overrettede, idet man har anset det for rigtigst, at Amtsraadet ligesom for Sognecommunerne ogsaa for Handelspladsene er Overinstans i disse Sager. Ligeledes er den Indenrigsministeren ved Loven af 26de Mai 1868 §§ 34 og 35 overdragne Myndighed ved de tilsvarende Paragrapher i nærværende Lovforflag for Handelspladsenes Vedkommende lagt i vedkommende Amtsraads Haand.